

2003 KASIM AYI FAALİYETLERİ

2.11.2003 Pazar Günü, Yunus Emre Kültür Merkezi'nde geleneksel olarak düzenlenen iftar yemeği verilmiştir.

6.11.2003 günü dernek merkezinde dernek üyelerinin katıldığı aylık toplantıda 'İnsan ve Dua' konulu bir sohbet düzenlenmiştir.

22-23.11.2003 tarihlerinde İnsan Hakları Derneği tarafından Şanlıurfa'da düzenlenen 'Kadına Yönelik Şiddet ve Yaşamda Kadın' konulu sempozyuma katıldık. Sempozyumda, dernek başkanımız Özden Sönmez 'Bireyden Topluma Kadın' konulu bir tebliğ sunmuştur.

İLETİŞİM BİLGİLERİ:

İvedik Caddesi, 33. Sokak, Elif Sitesi.
Blok: 4 No:74

Demetevler/ANKARA

Tel / fax: 0312 336 31 79

Web: www.ilkder.org

E-mail:

ozdenzehrasonmez@hotmail.com

DERNEĞE ÜYE OLMA ŞARTLARI

- İki adet fotoğraf
- Nüfus cüzdanı fotokopisi
- İkametgah
- Dilekçe

Not: Derneğe üye olabilir ve yakınlarınızı da üye olmaya teşvik edebilirsiniz.

BÜLTEN

İlke İlim Kültür Ve Dayanışma Derneği Kasım 2003 Sayı 9
Avda Bir Yayınlanır. Para İle Satılmaz. Üyelere Mahsustur.

MERHABA

"Hiç yeryüzünde dolaşmadılar mı ki onların düşünecek kalpleri ,işitecek kulakları olsun. Muhakkak gözler kör olmaz, fakat göğüslerdeki kalpler kör olur."(hacc 46)

Şu günlerde ayların en güzelini, en bereketlisini ve sonsuz sırlarla dolu olanını uğurladık. Hepimizin dudaklarından Allah (c.c) tekrarını nasip etsin duaları döküldü. Ramazan ayının son on günü inanan insanlar için bir hasret, hüznün, korku ile ümit arasında tarifi imkansız bir duygu seli demektir. İnsan bu günleri nasıl değerlendirsem, nasıl bin aydan daha hayırlı olan gün ve geceleri yakalayabilsem diye hesap yapıyor. İşte bu haleti ruhiye içerisinde aldığım bir program davetini kabul ettim. Davet peygamberler diyarı Urfa'dandı. Daha önce gitmek kısmet olmamıştı. Bu vesile ile peygamberler diyarını da görmüş olacaktım. Bir anda daha önce kadir gecesi ile ilgili duygu, düşünce ve hayallerim aklıma geldi. 'Allah'ım bu kadir gecesi bir imkan olsada hem havada, hem de çok farklı mekanlarda seni anabilsem.' duam kabul olmuştu. Ramazan ayının son cuması uçakla Urfa'ya gidiyordum. Ankara'dan Urfa'ya kadar tefekkürle geçen bir zaman diliminin ardından, bizi davet eden kuruluşun daha önce hazırladığı otele yerleştik. Ben hemen yanıma konuşmacı arkadaşlardan birini alarak Hz. İbrahim Camii'si ne gittim. Gerçektende görülmesi, gezilmesi, ibret alınması gereken yerler. Kendi kendime daha önceleri neden gelmedim diye yakınırken, yaptığım dua aklıma geldi. Demek ki daha önce bu kadar istememiştim. Yazılması, anlatılması değil, kesinlikle görülmesi gereken yerlermiş meğer. Tarihin, kültürün, doğanın, peygamberlerin kokusunu soluyor insan. Alışveriş çarşıları, mescitleri, camiileri, doğal halleriyle ve yerel kıyafetleriyle insanları, tarihi yerleri insanı hemen kendisine bağlıyor.

Camiilerin avluları bile dolu. Kadınlar daha rahat ibadet edebilmek için bağladıkları iplere kilimlerle sanki duvar yapmışlar. Küçük odacıklar halinde içini sermişler, iftarlık ve sahurluklarını da yanlarına almışlar. Tabi küçücük çocuklarını da... Kadir gecesi herkes mescitlerde evlerde kimse kalmamış, bütün Urfa ve civar illerden gelen insanlar camiilerin içini avlularını ve çevrelerini tıklım tıklım doldurmuşlar. Ben ise her şeyden uzak, ama Rabbim'a yakın bir haleti ruhiye içerisinde yaptığım dualara dualar eklemek istedim. Biraz buruk biraz mahcup, 'gerçi sana kaldıracak elim, sana yalvaracak yüzüm yok dedimse de, ellerimi kaldırdım peygamberler diyarında Hz. İbrahim (a.s) gibi kudretine hayran oldum diyebilirdim. Kaç defa 'Allah'ım sen affi seversin beni, bizi, tüm inananları bağışla' dedim. Gece geç vakit odamda her türlü hayırlı işler için meleklerin indiği anları yakalamaya ve

**Başarılı insanın
her zaman bir
programı vardır,**

**Başarısızın ise
mazereti....**

**Ne aradığını
Bilmeyen,
Bulduğunun
Değerini
Anlayamaz**

☺ *Derneğimizin üyelerinden Emine Kaya'nın bir kız torunu dünyaya gelmiştir.*

Annesine geçmiş olsun der, bebeğimize Allah (cc)'dan hayırlı ve uzun bir

ömür dileriz☺.

İlkder Yönetim Kurulu

sessizliğin o esrarlı havasını solumaya çalıştım. İkinci gün ise ilk konuşmacıydım. Otelden biraz erken çıktım. Ana caddede biraz dolaştım birde baktım ki karşıdan gelen bir minibüsün üzerinde Hz. Eyyüb camii yazıyor. Durur muyum? Hemen bindim ve kendimi Hz. Eyyüb camiisin de buldum Çilehaneyi ziyaret, mescit namazı, dua, vehz Hz. Eyyüb'ün derdine derman olan suya kavuşmak ve içmemek... Oruçlu olduğum için içmek istediğim o "işte Sana içilecek ve yıkanılacak bir su" denilen sudan içemedim. Neyse ki hemen bir su şişesi verdiler. Daha sonra içmek için yanıma bir şişede su alarak programın yapıldığı salona geldim. Soluk soluğa bana ayrılan sürede genelde kadını, kadının sorunlarını, kadına karşı yapılan her türlü ayırmacılığı ve özelde ise başörtüsü yasağının kadının önünde nasıl bir engel olduğunu anlatmaya çalıştım. Konuşmamı yaptıktan sonra, salondan ayrıldık. Dört konuşmacı ile birlikte dönüş için hava alanına geldik. Aynı duygu ve tefekkürle bir saati aşkın süren hava yolculuğundan sonra Ankara'daydık. Başta okuduğumuz ayette de bildirildiği gibi yeryüzünü gezmek, görmek, insanı düşünceden düşünceye götürüyor. Allah'a şükrediyorum beni bir kadir gecesi ve gündüzünde düşünebileceğim, tefekkür edebileceğim farklı mekanlara gitme peygamberler diyarına kısada olsa bir yolculuk yapma fırsatı verdiği için. Tabi davet eden kuruluşa da teşekkürler.

Hız. İbrahim'in mağarasından, Hz. Eyyüb'ün çilehanesinden getirdiğim şifalı suya birde zezem kattım. Dernek de ki bütün arkadaşlara da içmek kısmet oldu. Şifa olur inşallah.

Özden Zehra Sönmez

Kadınca Haberler...

Türbanlı jüri duruşmadan çıkarıldı:

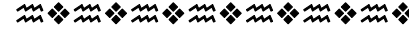
Yargıtay 4. Ceza Dairesi Başkanı Fadıl İnan'ın, asıl mesleği avukatlık olan türbanlı bir sanığı mahkeme salonundan çıkarması, Yargıtay Başkanı Eraslan Özkaya'nın da bu uygulamaya "Mahkeme salonu bir numaralı kamusal alandır" sözleriyle destek vermesi tartışmalara yol açmıştı. Benzer bir olay geçen hafta Fransa'da yaşandı.

Fransa'da mahkemede jüri üyesi olan bir kadın, duruşmaya türbanla katılınca bakanlığın talebi üzerine görevinden alındı. Cinayete teşebbüs suçundan yargılanan bir zanlının duruşmasına türbanla katılmak isteyen Kuzey Afrikalı Dharia Bhohali'nin jüri üyeliği, Adalet Bakanlığı'nın talebi üzerine iptal edildi. Savcılığın şikayeti üzerine türbanlı kadınların jüri üyeliğine alınmaması talimatı verildiği bildirildi. Evrensel İnsan Hakları Beyanname'sinin 6. maddesine ve mahkeme tüzüğünde "jüri üyelerinin bağımsız ve tarafsız olmaları ilkesine" aykırı olduğunu bildirdi. (26.11.2003)

Türbanımda baskı yok

Merkezi Katar'da bulunan El Cezire Televizyonu'nun ana haber spikeri Cezayirli **Hatice Ben Ganna**, ilk kez türbanla ekrana çıktı. Konuyla ilgili olarak yaptığı açıklamada "Kişisel bir tercih. Yönetimden herhangi bir baskı görmedim" dedi. Ganna, "Şeriat ve Hayat adlı bir programımızda Mısırlı din adamı Ömer Abdül Kafi ile yaptığımız sohbet, hayatımda bir dönüm noktası oldu. El Cezire'nin Yönetim Kurulu türban takmamda ısrar etmedi; bunu kişisel bir mesele olarak değerlendiyorlar" diye konuştu. □

İLKE ÇOCUK KULÜBÜ'NDEN...

ÖĞRETMENİM

Ben bir tohum
Sen beni gül yapan melek
Bilgilerini tohumlandırıran
Bir meleksin sen.

Hayatını ömrünü bizlere adayan
Güzelliklere ışık tutan bir melek
Sevgi ve saygıya önem veren
Bir meleksin sen.

ANNECİĞİM

Gül gibi kokarsın
Yıldız gibi parlarsın
Canım anneciğim.

Dünya güzeli sensin
Senden güzel yok
Canım anneciğim.

Sen besledin, büyüttün
Gülmeyi sen öğrettin
Canım anneciğim.

Melek gibisin
Melekten de güzelsin
Canım anneciğim.

*Çocuğunuza zaman ayırınız.

- Onunla birlikte geçen zaman
- asla boşa harcanan zaman
- değildir. Çocuğu sevmek, ona
- bolca ve pahalı oyuncak almak
- değil, onunla ortak faaliyetleri
- paylaşmak, onunla oyun
- oynamaktır. Çocuğu sevmek,
- sözle sevgiyi ifade etmenin
- ötesinde, eylemde bu duyguyu
- ona yaşatmaktır.*

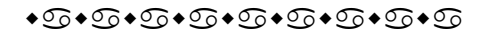
BABACIĞIM

Sen benim en değerli
hazinemsin
Sen olmazsan ben olamam
Senin yaşamın çok etkili
Babacığım...

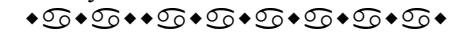
Yiyeceği, içeceği
Giyeceği, barınağı
Sen alırsın
Babacığım...

Seni kalbimden çok
Seni dünyadan da çok
Seviyorum babacığım.
Bu umut hiç solmasın...
Elif Nur Sezgin

Arkadaşlar eğer siz de
çalışmalarınızın bu sayfada
yayınlanmasını istiyorsanız mutlaka
bize ulaştırmalısınız.

Bekliyoruz...

da kadın olacak. Ben diyorum ki, olmaz inşallah. Kadının sorunu yarınlar kalmaz, en kısa zamanda çözülür. Fakat herşey ve her sorunun çözümü de bizi yine kadına götürüyor.

Kadımsız bir aile,
Kadımsız bir toplum,
Kadımsız bir dünya düşünmek
imkansız.

Kadın toplumun yarısını(nı
oluşturuyor çünkü)

Kadın toplumun mimarı (aynı
zamanda)

Kadın Dişi Kuş misali... Yuvayı
hep onun yapması, onun ayakta
tutması bekleniyor. Herşey ondan
bekleniyor.

Ya erkek ne yapar ne işe yarar
acaba? İşte cevapsız sorulardan biri.

Ama şöyle diyebiliriz. Savaş,
yolsuzluk, hırsızlık, hortumlama...
Dünün tarihi hep savaş sahneleriyle
dolu.

Ya bugünün tarihi? Kısaca bir
göz atalım...

Kore, Hiroşima, Eritre,
Halepçe, Filistin, Afganistan, Bosna,
Çeçenistan, Irak... Bunlar hemen
yanbaşımızdakiler,
sayabildiklerimiz. Sayamadıklarımız
ne kadar acaba?

Korku dolu gözlerle çocuklarını
ve kendilerini korumaya çalışan
kadınları daha ne kadar izleyeceğiz
ekranlarda...

Daha çağdaş bir dünya için
sözüm ona yeni bir dünya düzeni
için bu kadar savunmasız, silahsız
sivil insanın ölmesi, yerlerinden
yurtlarından olması mı gerekiyor?

Batsın masum insanların, kadın
ve çocukların kanları üzerine
kurulan bütün düzenler.

Görüyoruz ki, çağdaş ve
modern düzenlerde de insanlar çok
şey kaybetti.

Mutluluk, Aile kavramı, Çocuk,
Sevgi, Saygı, Merhamet..

Fakat bu kaybedilen değerlerin
farkında bile değiller. Şimdi
dünyanın her yeri fırsatlar ülkesi
oldu. Herkes kendi çıkarını ön
planda tutuyor. Kardeş bile kardeşin
elinden tutmuyor.

Savaş ve terör, savunmasız
halkı -ki çoğunluğu kadın ve çocuk-
çok yıprattı.

Kadın, ayakta durabilmek ve
çocuklarına daha iyi bir gelecek
hazırlamak için çalışmak zorunda
kaldı. Bu sefer de çeşitli nedenler ve
engeller birçok kadını çalışamaz,
hatta dışarı çıkamaz hale getirdi.

Türban ve kamusal alan
tartışmaları bir türlü bitmek
bilmiyor.

Türbanlılar bu ülkenin insanları
değil mi? Onların kimliklerinde T.C.
vatandaşı yazmıyor mu? Bazen
yazmasaydı daha mı iyi olurdu diye
düşünüyorum. Halbuki örtünmenin,
inancın duygusallığı, çıkarıcılığı
olmaz. İnançlarını yerine
getiremeyen insanlar (kadınlar)
mutsuz oluyorlar.

Oysa herşey insan için vardır.
Hatta Allah (c.c.) bütün
peygamberlerini, insana mutluluğun,
insanca yaşamının yollarını
gösterebilir diye göndermiştir.

Toplumda her kesimle birlikte maddi, manevi, ahlaki, ruhsal ve zihinsel ihtiyaçlarına cevap verilmeli.

Kendilerinde olan değerlerin farkına varabilmeleri için onlara samimiyetle fırsatlar verilmeli.

Ev kadınlarının mutlaka sigortalı yapılması sağlanmalı

Ev içi emek ücretlendirilemiyorsa hiç olmazsa senenin bir günü iş yerlerinde özel olarak hazırlanan bir dairede, işinin bir bölümüymüş gibi o günkü ev işi ne ise erkeklere o işler mutlaka yaptırılmalıdır.

Bu vesile ile erkeğin kadını daha iyi anlaması sağlanmalıdır. (Kendisini dünyaya getiren kadını daha iyi tanıma fırsatı.)

Doğum yapan kadına en az 3 yıl doğum, emzirme ve bebeğini büyütme izni verilmeli.

(Pekin Eylem Planı Madde 24)
"Din, maneviyat ve inanç, milyonlarca kadın ve erkeğin yaşam tarzında ve gelecek için besledikleri umutlarda belirleyici bir rol oynarlar.

Düşünce, vicdan ve din özgürlüğü hakkı devredilemez ve evrensel olarak kullanılmalıdır.

Bireysel olarak ya da toplumda diğerleriyle birlikte, toplumsal ya da özel olarak seçilen bir din ve inanişsa sahip olma veya benimseme ve bu din ya da inancın gereklerini uygulama ve öğretme yoluyla açıkça gösterme özgürlüğüne sahip olunmalıdır.

Kalkınma ve barışı gerçekleştirebilmek için tamamıyla empati kurarak karşındakine saygı duymak gerekir.

Din, düşünce, vicdan ve inanç kadın ve erkekleri manevi, ahlaki ve ruhsal ihtiyaçlarına cevap vermeye ve

toplumdaki tüm potansiyellerin farkına varmalarına katkıda bulunabilir.

ABD insanı medenileştirmek için, esareten kurtarmak için sürekli doğuyu işgal ediyorlar. Üstelik işe kadınlardan başlıyor. Sözüm ona az gelişmiş ülkeleri hizaya getiriyorlar.

Ünlü düşünür İbni Haldun, "Her medeniyet doğar, gelişir, olgunlaşır, yaşlanır ve sonunda ölür" diyor.

Çıkarları uğruna masum insanların kanını dökmekten, canını almaktan, tecavüzdən asla çekinmeyen bir beyinsizler robotlar güruhu var.

Bu saydıklarımız bizi direkt emperyalizme götürüyor. Sonradan doğan insanın kanı ve canı üzerine gelişen, olgunlaşan ve nihayet yaşanan Emperyalist güçlerin, akımların tümü de yıkılmaya, yok olmaya mahkumdur inşallah...☐

Derneğimizin üyelerinden Saliha Bektaş'ın eniştesi vefat etmiştir. Merhuma Allah'dan(cc) rahmet, yakınlarına başsağlığı dileriz.
İlkder Yönetim Kurulu

BİREYDEN TOPLUMA GEÇİŞ VE SORUNLARLA YÜZLEŞME

1- Cumhuriyetin ilan ile birlikte kadınlara tanınan bazı hakların olduğu malumdur ancak bu haklardan kaç kadın ve hangi kadınlar yararlanabilmiştir diye baktığımızda, pek de iyimser bir tabloyla karşılaşmıyoruz maalesef. Cumhuriyet elitlerinin topluma bir şekilde dayattığı modernleşme projesi, toplum tarafından bir "yabancılaşma" projesi olarak algılanmıştır. Asrılık deyimi - yönetici elitler tarafından olumlu bir şekilde kullanılmasına rağmen- halk arasında pek de tasvip edilmeyen, köksüz ve taklitçi bir tutumu dile getirmek amacıyla kullanılıyordu. O güne kadar toplumun en temel referansları olan dini referansların birden bire geçersiz kılınması, halkın yönetime olan güvenini sarsmış ve arasındaki mesafeyi açmış bulunuyordu. Bu yüzden özellikle kadınlar planında muhafazakar tutumların -bir tür içe kapanma ile sürdürüldüğünü görüyoruz. Dolayısıyla kadınlara ihsan edilen haklardan uzunca bir süre çok az sayıda kentli ve kısmen yönetici zümreye yakın kadınların yararlanabildiğini görüyoruz.

Demek ki sadece hakların verilmesi yetmiyor, bu hakların geniş kitlelere barışçıl yöntemlerle benimsetilmesi ve bu hakların kullanımı konusunda bilinçlendirme çalışmaları yapılması gerekiyordu. Aynı ihtiyaç bugün de önemini hissettirmektedir.

2- Kadınların sosyal hayata katılımını etkileyen bir başka unsur ise geleneksel din anlayışının kadını "eş" ve "anne" olarak anlamlı kabul eden ve dolayısıyla ona yer olarak "ev"ini gösteren söylemidir. Türkiye'de erkeklerin modernleşmesi ve devletle aralarına koydukları mesafenin kaldırılması daha kısa bir sürede gerçekleşmiştir ancak kadınların evlerinden çıkmaları, okula gidebilmeleri için çok daha uzun bir sürenin geçmesi ve bazı düzenlemelerin yapılması gerekmiştir.

Bu düzenlemeler, kız çocuklarının erkeklerden ayrı ve tesettürlü olarak okuduğu İmam Hatip Liselerinin açılmasıdır. Muhafazakar aileler, kendi ahlaki standartları ve hassasiyetlerinin dikkate alındığını düşünerek, daha önce çeşitli korkularla okumaktan alıkoydukları kızlarını bu okullara kolaylıkla göndermişlerdir. Bu okullar kızların okullaşma oranlarında önemli ölçüde artışa yol açmıştır. Müfredatın normal dersler yanında dini eğitimi de içermesi, geleneksel ataerkil bir anlayışın din adına empoze edilmesini kolaylaştırmışsa da, bu okullardan mezun olan kızların pek çoğu üniversiteye yönelmiş ve meslek sahibi kadınlar olarak hayata avantajlı bir konumda atılma şansını elde etmişlerdir. Bu durum kadınlar için revaçta olan "iyi anne/iyi eş" idealini etkisiz kılmasa da kadınların kariyer ve ekonomik güce kavuşmaları, evlilikte işbölümü anlayışını ⇨

nispeten olumlu yönde etkilemiştir. Üstelik, sadece kentler değil, varoşlar ve kırsal kesimden de pek çok kız öğrenci bu olumlu gelişmeden payını almıştır.

3- Başörtüsü yasaklarıyla birlikte, başörtülü kadınlar siyasi bir tanımlama ile "türbanlı kadınlar" sınıfına dahil edilmişler ve "Siyasal İslam'ın karşı devrim" niyetinin araçları ve sembollerinin taşıyıcısı olarak yaftalanmışlardır. Bu ayırım son derece keyfi olmakla birlikte özensiz ve saçların bir bölümünü gösterecek bir şekilde başlarını örten kadınlar "başörtülü kadınlar (annemiz, ninemiz v.s.)", başlarını saçlarını hiç göstermeyecek şekilde örten kadınlar "İslamcı", "tarikatçı" v.s. gibi tanımlarla tanımlanmış ve adeta potansiyel suçlu ilan edilmişlerdir. 28 şubattan sonra ise başörtülü/türbanlı kadınlar üzerindeki baskılar artmış, eşleri asker, hakim, kaymakam vs. gibi kamu görevlisi olan kadınlar başlarını açmaya zorlanmışlardır. Bunun yanı sıra başörtülü olarak görev yapan kadınlar hakkında önce kılık kıyafet yönetmeliğine aykırı davranmaktan soruşturma açılmış, bu soruşturmalarda daha sonra iş yerinin huzur ve sükununu bozma maddesinden "meslekten men" cezası ile sonuçlandırılmıştır.

Açılan soruşturma sırasında görevlerinden istifa edenler ya da emekli olanlar dahi meslekten men cezası almaktan kurtulamamışlardır. Sadece devlet kurumları değil, özel sektör de baskılardan nasibini almış başörtülü personel ya başlarını açmaya

zorlanmış ya geri hizmetlere çekilmiş ya da işine son verilmiştir.

Başörtülü olarak çalışmak -son zamanlardaki kadar olmasa da - Türkiye'de her zaman sorun olduğundan, başörtülü hanımlar, özel sektörün her zaman yarı yarıya ucuz işgücü ihtiyacını karşıladığı bir kesim olmuştur. Sigortasız, asgari ücretle vs. gibi son derece kötü koşullarda, sırf başörtülü çalışabildikleri için çalışmaya razı olan kadınların emeği ve inançları bu kesimin erkekleri tarafından rahatlıkla sömürülmüştür.

SONUÇ OLARAK,

Türkiye'de din ve buna bağlı olarak "dindar kadınların mevcudiyeti" bir gerçektir. Bu ülkenin bütün kadınları benzer bir yazgıyı paylaşmaktadırlar. Onlar da şiddete maruz kalmakta, yoksulluk çekmekte, sağlık vb. sorunlarla boğuşmaktadırlar. Dini inançları gereği takmak zorunda olduklarını düşündükleri başörtüleri, onların "kadın" olduğu gerçeğini değiştirmemektedir. Üstelik onlar orduvevlerinden, kamuya ait dinlenme mekanlarından, öğrenim gördükleri okullardan, çalıştıkları işyerlerinden hatta kimi Sivil Toplum Kuruluşlarının mekanlarından toplantılarından ve yakın zamanlarda hepinizin bildiği resepsiyon krizi ertesinde mahkeme salonundan kovulmaktadırlar. Bütün kadın örgütlerinin ve demokrasiye inanan herkesin bu zulmün karşısına dikilmesi ve tavır koyması gerekmektedir. Başörtülü kadınları evlerine ya da "cemaat gettolarına" göndermek hiçbir şey için çözüm değildir. Çözüm, kadınların aralarındaki tüm farklılıklara rağmen⇒

işbirliği yaparak erkek egemen tüm sistemlerin kadınlara dayattığı, empoze ettiği rol ve kalıpları sorgulamaktan ve kendi varoluş biçimimizi özgürce belirleyebilme iradesine kavuşmaktan geçmektedir. Bu iradeye ancak birlikte mücadele ederek erişebiliriz.

İnsan onuru için yaşar...

Hakaret, işkence ve küçük görme ise onur kırıcı bir uygulamadır. Hiç kimsenin insan onuruyla oynamaya hakkı yoktur.

Dünya nüfusunun yarıdan fazlasını kadınlar oluşturuyor. Bu tarih boyunca da böyle olmuştur. (Beş kız bir erkek, 4 kız iki erkek, 2 kız bir erkek) Buradan çıkaracağımız sonuç "toplumsal değişimde kadının aktif katılımına ihtiyaç olduğudur. Kadının ihraç fazlası mal gibi sağda solda ucuza, yok pahasına tüketilmesine fırsat verilmemelidir.

Burada büyük bir kadın dayanışmasına ihtiyaç vardır.

Kadın kadının elinden tutmaz, üstüne üstlük bir de iterse, halimiz nice olur acaba?

Modernleşme ile birlikte toplumda da her şey köklü bir değişime uğradı. İşte bu süreçte kadının sosyal konumunda da önemli değişiklikler oldu. Bugün ise kadın modernizm ile gelenekler arasında sıkışıp kalmıştır. Peki ne yapılabilir:

Bırakalım kadın kendi tanımını kendisi yapsın. Yeni ve yaşanılır bir gelecek için buna fırsat verilmeli. (Kadınlar birbirlerine doğru samimi adımlar atmalıdır.)

Ve en önemlisi, başkalarının farklılıklarına tahammül etmekten öte sahip çıkılmalıdır. Bir düşünürün dediği gibi, "Gerçi senin gibi düşünmüyorum,

fakat senin hakkını koruyabilmek için gerekirse canımı bile veririm."

Böyle düşündüğümüz zaman her şey yoluna girer. Kadını eve kapatan, şu şu şu kesimler evlerinizde oturun diyen kadının özgürlüğünü kısıtlayıcı bir anlayış nasıl demokratik olabilir.

Kadını rencide edici, yok sayıcı tavırları anlamak mümkün değil.

Bariş hemen şimdi, ama herkes için olmalı.

Eğitim hemen şimdi, ama herkes için olmalı,

Yaşama hakkı hemen şimdi, ama herkes için olmalı.

Hiç kimsenin hiçbir şeye şaşırmadığı, tepkisiz duyarsız, Robotlaşmış bir dünya düşünmek bile zor.

Her şeyden önce kişisel özgürlük için kadınlara özgürce yaşama hakkı, başörtüsü takma izni verilmeli.

İnsanların özgürlüğü ne adına olursa olsun asla elinden alınmamalı.

Din ve devlet işi birbirlerinden ayrılmalı bile giyim kuşam bir yerde kişinin şahsi bir kararıdır. Buna müdahale edilmemelidir. Artık herkes biliyor ki, giyim kuşamdan öte önemli olan kişinin düşünceleridir.

Kadına yönelik şiddet, tüm kadın örgütlerini bağlayan bir gündemdir. Bu konuda herkes düşünmeli, tartışmalı ve kadını mutlu edecek çözümler üretmelidir.

Din ve vicdan özgürlüğü dahil, kadınların kesinlikle güçlendirilmesi ve ilerlemesi sağlanmalı.